

מסורה הש"ם

א) המסורה (דף טו) ב' ב' ק' ל'...
ב) ע"כ (ג) כ"ה מ"ה ו'למטה...
ג) ו'ל' (ד) ו'ל' (ה) ס' (ו) ו'ל'...

כל כתיבי פרק ששה עשר שבת

קי"ט.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

בתלויסר עייאתא דידירי. אומר ר"ת דעיליתא שס כלי הוא דלאמרינן גריש כילד מעבדין (עירובין דף ג' ג'): עלת נקפת ככדה"ט: רב אמר להקדים ושמואל אמר אחר. ולא פליגי אלא רב איירי נדרכו לאחר ושמואל איירי נדרכו להקדים דלאמרינן כסמוך: ומלא

י"ט מעלי שבת ואמר כואי כלה כואי כלה"י רבה בר רב הונא איקלע לבי רבה בר רב נחמן קריבו ליה תלת סאוי טחיי א"ל מי הוה ידעיתון דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה"י רבי אבא זון בתלויסר אסתירי פשיטי בישראל מתלויסר טבחי ומשלים להו אצינורא דדשא ואמר להו "אשור" הייא אשור הייא ר' אבהו הוה יתיב אתכתקא דשינא ומושיף נורא רב ענן לביש גונדא "דתנא דבי רבי ישמעאל בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימוג בהן כוס לרבו" י"ב ספרא מחרין רישא רבא מלא שיבוטא רב הונא מדליק שרני רב פפא גדיל פתילתא רב אסדא פרים סילקא רבה רב יוסף מצלחי ציבי ר' זירא מצתת צתותי רב נחמן בר יצחק מכתף ועייל מכתף ונפק אמר אילו מקלעין לי ר' אמי ור' אסי מי לא מכתפינא קמיהו ואיכא דאמרי ר' אמי ורבי אסי מכתפי ועיילי מכתפי ונפקי אמרי אילו איקלע לן רבי יוחנן מי לא מכתפינן קמיהו יוסף מוקיר שבי הוה ההוא נכרי בשבבותיה דהוה נפיש נכסיה טובא אמרי ליה כלדאי כולהו נכסי יוסף מוקר שבי אכיל להו אול זבנינהו לכולהו ניכסי זכר כהו מרגינתא אותבה כסייניה כהדי דקא עבר מברא אפרחיה זיקא שדייה במיא בלעיה כוורא אסקוה אייתוה אפניא דמעלי שבתא אמרי מאן זכין כי השתא אמרי להו זילו אמטוהו לגבי יוסף מוקר שבי דרגיל רובין אמטוהו ניהליה זכניה קרעיה אשכח ביה מרגינתא זכניה בתלויסר עיליתא דדינרי דרהבא פגע ביה ההוא סבא אמר מאן דיוף שבתא פרעיה שבתא בעא מיניה רבי מר' ישמעאל ברבי יוסי עשירים שבא"י במה הן זוכין א"ל בשביל שמעשרין שנאמר י' עשר תעשר"י עשר בשביל שתתעשר שבכבל במה הן זוכין א"ל בשביל שמכבדין את התורה ושכשאר ארצות במה הן זוכין א"ל בשביל שמכבדין את השבת דאמר רבי חייא בר אבא פעם אחת נתארתתי אצל בעל הבית בלודקיא והביאו לפניו שלחן של הרב משוי ששה עשר בני אדם ושש עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו וקערות וכוסות וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מגדים ובשמים "ובשמניחים אותו אומרים לה' הארץ ומלואה וגו'" וכשמשמלקין אותו אומרים 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם אמרתי לו בני במה זכית לכך אמר לי קצב הייתי ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתי זו תהא לשבת אמרתי לו [אשריך שזכית] וברוך המקום שיוכך לכך א"ל קיסר לרבי יהושע בן חנניא מפני מה תבשיל של שבת ריחו נודף אמר לו תן לנו אחד יש לנו ושבת שמו שאנו מטילין לחוכו וריחו נודף אמר לו תן לנו הימנו אמר לו כל המשמר את השבת מועיל לו ושאינו משמר את השבת אינו מועיל לו א"ל ריש גלותא לרב המנונא מאי דכתיב 'ולקדוש ה' מוכרד א"ל 'זה יוה"כ שאין בו לא אכילה ולא שתיה אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה "וכבדתו רב אמר להקדים ושמואל אמר לאחר אמרו ליה בני רב פפא בר אבא לרב פפא כגון אנן דשכיח לן בישראל וחמרא כל יומא במאי גישנייה אמר להו אי רגיליתו לאקדומי אחרוה אי רגיליתו לאחרוה אקדמוה רב ששת בקוטא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא שימשא בסיתוא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא טולא כי היכי דליקומו הייא ר' זירא מהדר

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן אמר רבא "תיתי לי דכי אחא צורבא מרבנן לקמאי לדינא לא מויננא (א) רישא אבי סדיא כמה דלא מהפיננא בזכותי" אמר מר בר רב אשי פסילנא ליה לצורבא מרבנן לדינא מ"ט"ו ד'חביב עלי כגופאי ואין אדם רואה חובה לעצמו י"ב רבי חנינא מיעטף וקאי אפניא דמעלי שבתא אמר כואו ונצא לקראת שבת המלכה רבי ינאי לביש מאניה

י"ט מעלי שבת ואמר כואי כלה כואי כלה"י רבה בר רב הונא איקלע לבי רבה בר רב נחמן קריבו ליה תלת סאוי טחיי א"ל מי הוה ידעיתון דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה"י רבי אבא זון בתלויסר אסתירי פשיטי בישראל מתלויסר טבחי ומשלים להו אצינורא דדשא ואמר להו "אשור" הייא אשור הייא ר' אבהו הוה יתיב אתכתקא דשינא ומושיף נורא רב ענן לביש גונדא "דתנא דבי רבי ישמעאל בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימוג בהן כוס לרבו" י"ב ספרא מחרין רישא רבא מלא שיבוטא רב הונא מדליק שרני רב פפא גדיל פתילתא רב אסדא פרים סילקא רבה רב יוסף מצלחי ציבי ר' זירא מצתת צתותי רב נחמן בר יצחק מכתף ועייל מכתף ונפק אמר אילו מקלעין לי ר' אמי ור' אסי מי לא מכתפינא קמיהו ואיכא דאמרי ר' אמי ורבי אסי מכתפי ועיילי מכתפי ונפקי אמרי אילו איקלע לן רבי יוחנן מי לא מכתפינן קמיהו יוסף מוקיר שבי הוה ההוא נכרי בשבבותיה דהוה נפיש נכסיה טובא אמרי ליה כלדאי כולהו נכסי יוסף מוקר שבי אכיל להו אול זבנינהו לכולהו ניכסי זכר כהו מרגינתא אותבה כסייניה כהדי דקא עבר מברא אפרחיה זיקא שדייה במיא בלעיה כוורא אסקוה אייתוה אפניא דמעלי שבתא אמרי מאן זכין כי השתא אמרי להו זילו אמטוהו לגבי יוסף מוקר שבי דרגיל רובין אמטוהו ניהליה זכניה קרעיה אשכח ביה מרגינתא זכניה בתלויסר עיליתא דדינרי דרהבא פגע ביה ההוא סבא אמר מאן דיוף שבתא פרעיה שבתא בעא מיניה רבי מר' ישמעאל ברבי יוסי עשירים שבא"י במה הן זוכין א"ל בשביל שמעשרין שנאמר י' עשר תעשר"י עשר בשביל שתתעשר שבכבל במה הן זוכין א"ל בשביל שמכבדין את התורה ושכשאר ארצות במה הן זוכין א"ל בשביל שמכבדין את השבת דאמר רבי חייא בר אבא פעם אחת נתארתתי אצל בעל הבית בלודקיא והביאו לפניו שלחן של הרב משוי ששה עשר בני אדם ושש עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו וקערות וכוסות וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מגדים ובשמים "ובשמניחים אותו אומרים לה' הארץ ומלואה וגו'" וכשמשמלקין אותו אומרים 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם אמרתי לו בני במה זכית לכך אמר לי קצב הייתי ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתי זו תהא לשבת אמרתי לו [אשריך שזכית] וברוך המקום שיוכך לכך א"ל קיסר לרבי יהושע בן חנניא מפני מה תבשיל של שבת ריחו נודף אמר לו תן לנו אחד יש לנו ושבת שמו שאנו מטילין לחוכו וריחו נודף אמר לו תן לנו הימנו אמר לו כל המשמר את השבת מועיל לו ושאינו משמר את השבת אינו מועיל לו א"ל ריש גלותא לרב המנונא מאי דכתיב 'ולקדוש ה' מוכרד א"ל 'זה יוה"כ שאין בו לא אכילה ולא שתיה אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה "וכבדתו רב אמר להקדים ושמואל אמר לאחר אמרו ליה בני רב פפא בר אבא לרב פפא כגון אנן דשכיח לן בישראל וחמרא כל יומא במאי גישנייה אמר להו אי רגיליתו לאקדומי אחרוה אי רגיליתו לאחרוה אקדמוה רב ששת בקוטא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא שימשא בסיתוא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא טולא כי היכי דליקומו הייא ר' זירא מהדר

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.

עבדנא יומא טבא לרבנן. לתלמידים. ראש ישיבה היה: חסי לוי. ישולם שכרי: דכי אסי לורבא מרבנן כו'. שמירת תלמידי חכמים עליו: דלא מוינא רישא אבי סדיא. איני מניח ראשי על הכר: כמה דלא מהפיננא ליה בזוסייה. עד שאלהא אס יש דנכריו לחומו: מטעמך. נכדים נאים: זואי כלה. הכי קרי ליה לשניית שנת מתוך חנינות: טחיי. רקיקון טחין פניהן כשומן אליה או בשמן: מי עדיפא לן מינא. כלום אתה חשוב לנו מן השנת לכבוד שנת הכניסו ולא היינו יודעים שנתא: מפליטר עמי. לעטוס בשנת מן המוכר: איספירי.